

BRASSÓI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELOFIZETESI AR:	SZERKESZTŐSÉG:	KIADÓHIVATAL:	HIRDETÉSEK DIJA:
helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: Egész évre 4 irt — kr. Félévre 2 " — " Negyedévre 1 " — " Február—júniusig 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.	Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szellemi részét illető közlemények.	Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők.	4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 60 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
	Kéziratok vissza nem adódnak.	Hirdetések és Nyiltt-ter előre fizetendő.	

A fuzió.

Nem mai keletiek a hírek, melyek a kormánypart és a mérsékelt ellenzék, azaz Apponyi Albert gróf s pártja fuziójáról szólnak; mióta a közigazgatás államosításáról szóló reformjavaslat tárgyalás alatt van, sőt mióta az benyújtott, mindig kísértett a fuzió kérdése és talán nem is alaptalanul. Apponyi Albert gróf egyik fő tényező volt e törvényjavaslat megalkotásánál és midőn a javaslat már megvolt s azt a ház közigazgatási bizottsága tárgyalta, — ő volt az, ki itt is, ott is egy-egy javaslattal előállt: majd hozzátoldani a meg-lévőhöz, majd kihagyni valamit belőle, vagy egy passzust módosítani.

Most, midőn a törvényjavaslat a bizottság kezéből átdolgozva a képviselőház asztalára került, mindenki természetesen találja, hogy gr. Apponyi, kinek orozslánréze van a reformjavaslatban, buzgólkodásért elismerésre találva, helyet nyerjen a kabinetben, pártja pedig, mely a javaslat szellemével egyetért s így a vitában ellene állást nem foglal, a kormánypart mellé sorakozzék.

Ez a fuziót jelenti. S minél közelebb jut a reformjavaslat a törvénynyé váláshoz, annál sürűbben emlegetik a fuziót és ma már ott állunk, hogy arról mint külsőben álló komoly esetről beszélnek a képviselői körökben pártkülönbség nélkül.

Gróf Szapáry Gyula és gróf Apponyi Albert között oly irányú megegyezés jött létre a közigazgatási javaslat biztosítékai tüdőtt, hogy ez esemény számba jó a mai politikai konstellációk között s valószínűleg új helyzetet fog teremteni a politikai életben. Gróf Szapáry olyan kijelentéseket tett a fegyelmi eljárás és a közigazgatási bíróság dolgában, a melyeket gróf Apponyi Albert lényegében helyeselt. Helyeselte a kormányelnök által célba vett intézkedéseket és elveket s ezzel általánosságban hozzájárult a tervezett reformhoz.

E kijelentés által megszüntek az ellentétek

a legfőbb kérdésben a kormány és a mérsékelt ellenzék közt. Parlamenti körökben ezt előposztájának tekintik a közel álló fuziónak, mert a válaszfal, mely a mérsékelt ellenzék programjának legsarkalatosabb pontja és a kormány közt fennállt, a közös megegyezések folytán összeomlott.

Gróf Apponyi természetesen a végleges döntést pártjának tartotta fenn, de semmi kétség az iránt, hogy a pártjával történt folytonos érintkezés után, ott is úgy gondolkoznak, mint vezérek. Most tehát csak az van hátra, hogy bevárjuk a következményeket, melyek ebből önként folynak, mert az sem szenved kétséget, hogy gróf Szapáry Gyula a kormány nevében tett kijelentéseire nézve előlegesen tárgyalt és megegyezett gróf Apponyi Alberttel, minthogy a kormány állásfoglalása a fegyelmi eljárás és közigazgatási bíróság ügyében nyomról nyomra azoknak a felszólalásoknak, eszméknek és elvi körvonaloknak az eredménye, melyeket a közigazgatási bizottság vitái alatt gróf Apponyi Albert tett s a melyekhez a törvényjavaslatához való hozzájárulását kötötte.

Gróf Apponyi Albert három irányban érte el a megállapított föltételeket. Az első, hogy pártatlanabb legyen a bírósági tisztviselők működése, a mi a fegyelmi eljárás rendezése által érhető el; a második, hogy az önkormányzat a hatósági túlkapások ellen megvédve legyen, a mi a közigazgatási bíróság felállításával éretik el; harmadszor, hogy a magánosok és polgárok jogai törvényes oltalomban részesüljenek.

Mindezek alapján most már alig van egyéb hátra, mint hogy programjuk illetően keresztülvitele következtében bevonuljon pártjával a kormány táborába. A kérdés csak az: vajjon Apponyi gróftól a tárgyalások ez eredménye után akceptálják-e kimagasló erővel, avagy nagy tehetségei, melyekkel annyi sok szolgálatot tehet hazájának, meddőségre lesznek kárthatva továbbra is.

Belföld.

Kormányzati körökből az a hír kezd kiszivárogni, hogy a delegációktól megint egy igen tekintélyes összeg megszavazását fogja követelni a hadügyminiszter. Sőt szó van új fegyvertálmányról is, mely az új füstnélküli puskaporhoz módosuló szerkezettel bír. E költségek nagyságára való tekintettel a hivatalnokok fizetésének fölemelése lesz az első, mely áldozatul esik a delegációk szavazatának. Ezt ugyanis az esetben újra „jobb időkre“ halasztják, mert most a pénztári fölöslegekre már szemet vetett a fegyveres béke soha ki nem elégíthető falánksága.

A politikai sajtó kivétel nélkül a közigazgatási bizottságban történetekkel foglalkozik, és túnyomó részében a helyzetet igen kedvezően ítéli meg úgy a miniszterelnök pozíciójára, mint magára a törvényjavaslat sorsára nézve. Az a siker, melyet a bizottsági tárgyalások menete alatt gróf Szapáry Gyula miniszterelnök elért, s melylyel a törvényjavaslat részére Apponyinak és valószínűleg a mérsékelt ellenzéknek támogatását is igazi objektivitással és valódi reformirányzattal nyerte meg, lelkes hangulattal tölti el a sajtónak azt a részét, mely óhajtja a reformot, s örvend az akadályok elhárítása fölött, — s másrészt imponál a sajtó ama részének is, mely a javaslat irányával elvi ellentétben áll. A siker konstataálásán kívül, igen meleg elismeréssel nyilatkoznak Apponyiról is, kinek a javaslat helyes átdolgozásában nagy érdeme van. E javaslat és a bizottságban történtek következtében gróf Szapáry a politikai helyzetben domináló pozíciót vívott ki, mert a törvényjavaslat átalakítása a legnagyobb loyaltással és komolysággal történt meg minden oldalról, nemcsak a közigazgatás átalakítására, hanem az önkormányzat és közsabadsági biztosítékok érdekében is.

A földművelési miniszter erélyesen lát a vízbábelőzési rendetlenségek megszüntetéséhez. Szakítani akar a legtöbb hagyománnyal, így a vízi-biztosítási intézmény megszüntetésével is foglalkozik, a mely állásokat ezután csakis szakemberekkel tölt be. A folyam-mérnöki hivataloknál is több változás lesz. Beszüntetik a titeli folyam-mérnöki hivatalt június elsejétől kezdve. A felső-torontáli ármentesítő jánusult műszaki irodáját N.-Kikindáról Szegedre helyezik át.

Külföld.

Portugáliában forrongás van kitörésben és Lisszabonból egyre nyugtalanítóbb hírek érkeznek, úgy hogy már a királyi család sem érzi magát biztonságban a portugál fővárosban s ez okból arra kezd

TÁRCZA.

Hogyha látsz virágot . . .

Hogy ha látsz virágot
Hervadni útszélen,
Emlékezz én rólam:
Eltemet úgy élelem.

A virág én vagyok,
Útszél az én sorsom —
Búbánat hervaszt el,
Készül a koporsóm . . .

B—a K—ly.

A zsebkendő.

(Franciaiából.)

Midőn Roger Cherboungban partra szállt, szomorú meglepetés várt reá. Anyja egy hónappal azelőtt meghalt.

Roger akkor a khinai vizeken tartózkodott. Büszke volt a második arany-sujtásra, melyet az imént szerzett. Tudták, hogy úban van hazatér. A gyász-hirt tehát nem lehetett vele közölni, mert a level úgy sem találta volna őt s így csak Cherboungban tudta meg. Főbőbvalóinak engedelmével még aznap este elhagyta Cherboungot és másnap reggel a kocsii letette őt az apai ház udvarán, mely most néma és elhagyott volt.

A mint körültekintett, hogy talál-e valakit, a kit megszólíthatna, János apó, a szomszéd bérő közeledt feleje. János apó néhány szóval elmondta a tör-

téteket. A jó asszonyság nyolcz napi betegség után egy ejel hirtelen elhunyt. A szomszédváros közjegyzője munden lepecsételt. Majd értesíteni fogják őt, egy óra múlva ott lesz.

Roger ezalatt elvezettette magát anyja sírjához. Egészen közel volt az, a park egyik félreeső helyen. Az ifjú sokáig egyedül maradt ott, szíve elszorult.

Szegény asszony! két évig nem látta gyermekét, büszkeségét, egyellen örömet bús életében; mert rendszeren nagyon szomorú volt. Tekintete mintha örökre a multban révedezett volna. Mi látni való volt ott? Ah! egy korán eitűnt boldogság drága arnya. Roger ezt jól tudta, noha anyja soha sem szólt róla. Alig volt négy éves, midőn atyja meghalt s anyja huszonöt éves korában özvegygyé lett. Azóta nem tette le özvegyi fátolyát. Visszavonult kis falusi birtokára, két órányira minden nagyobb helységtől és onnan soha sem távozott. Ott kereste fel őt Roger minden évben; ott találta őt, mosolylyal ajkán, könyekkel szemében.

Leptek zaja riasztotta fel Rogert ábrándozásából. A közjegyző megérkezett. Kinyitották az ajtókat, és Roger belépett a házba, anyja szobájába. Ott még minden úgy állt, mint régen; az ágy mellett az imázsámoly, az ablak mellett a kis asztal, melynél anyja olvasni szokott, és a kandalló mellett a sarokban az írószekrény. Roger jól ismerte ezt az írószekrényt. Ha felnyitották, a legelső tárgy, a mely szembe tűnt, egy gyermekarczkep volt: az ő arczkepe; ilyen volt Roger nyolcz vagy tíz éves korában. Anyja, mikor neki levelet írt, mindig erre az arczkepre tekintett . . . bizonyosan most is ott van meg az az arczkep.

Roger közeledett az írószekrényhez és felnyitotta. Az arczkep ott volt. De valami elege volt helyezve, úgy hogy felig elfődte azt. Roger megvizsgálta: kis

ébenfa-szekrény volt, fekete szalaggal összekötve. A lakat helyét fekete pecsét foglalta el. A szekrénykére papiros volt illesztve ezzel felirással: »Fiannak.«

Mit tartalmazhat ez a szekrényke? Kétségkívül anyja végrendeletét. Roger remegő kezzel törte fel a pecsétet. A szekrényke födele minden erőlködés nélkül felnyílt. Összehajtott papírap volt benne. Roger kivette; de a mint megfogta, ujjai egyebet is érintettek: egy finom kendőt, mely a papírlappal együtt akadt kezébe. Roger megnézte: battiszt zsebkendő volt, egyik sarkába M. betű volt himezve. Anyját Marinak hívták; a zsebkendő az övé volt. De sajtásagos dolog! a betű ketté van metszve és a szakadás szélein két újjnyi szélességű barna folt látszott. Mi lehetett ez?

Rogert félelem fogta el, maga sem tudta, miért. Valami azt sugta neki, hogy egy titok, egy egész életre szóló titok előtt áll. Mit fog megtudni?

Egy perczig habozott. Azután lázas mozdulattal felbontotta az összehajtott papírlapot és a következőket olvasta:

1860. márczius 5.

Mellettem alszol, gyermekem, kis ágyadban, mosolylyal ajkadon, midőn e sorokat írom. Mikor fogod azokat olvasni? Kétségkívül, ha majd férfi leszel, mert csak mint férfi olvashatod el. Ha nagyon korán találnék meghalni, meg fogom előbb semmisíteni.

Miért írom e sorokat? Mert meg kell tennem, Senki sem erőltet reá, mégis meg kell tennem.

Vannak igazságok, a melyeket nincs jogunk agyonhallgatni. Ha eihallgatnám azt, a mit most megírni készülsz, a sírban is ragódnék szívemen.

A férfi, kinek nevet viseled, ma reggel meghalt. E férfi házastársam volt a törvény és az emberek előtt. De nem volt férjem. Nem atyád. (Vége következik.)

gondolni, hogy a legnagyobb veszély esetén elhagyja Portugáliát. A legnagyobb baj az, hogy a kormány nem számíthat biztosan a hadseregére, melynek legalább egy része forradalom esetén bizonyosan a fölkölközött pártolna.

Az oroszországi zsidóüldözések. Tekintélyes politikai egyenisegek állítása szerint a legújabb orosz kölcsönök a Rothschild-csoport által való visszautasításánál kizárólag a legújabb oroszországi zsidóüldözések, kiváltképpen pedig Moszkvának új kormányzója által a moszkvai zsidók kiűzését illetőleg tett intézkedések voltak mérvadók. Általános az azt hiszik, hogy ez a pénzügyi esemény Oroszországra jó időre lehetetlenül fogja tenni, hogy a külföldön bármilyen kölcsönügyletet köthessen, mert gondoskodva van arról, hogy a pénzpiac Németországon kívül is egyelőre el legyen zárva Oroszország elől. Epen ezért mindazon körök, melyek a béke fenntartását óhajtják, megelégedéssel üdvözlők az orosz kölcsön eme kudarczat. A zsidók üldözését és kiutasítását némely francia lap is nyíltan elítéli, míg az angol közvélemény rokonszenves állásfoglalása következtében roppant zsidóáramlat irányul Angliába. — A moszkvai zsidóüldözéseket egy utóbbi pétervári jelentés szerint, legfelsőbb rendelet folytán hirtelen abbahagyták.

Szerbiában Natália ügyében legközelebb válságos fordulat várható. Hírlik, hogy a királyné Pasic miniszterelnökhöz sajátkezű levelet intézett, melyben a szkuptsiná határozatára válaszul, hajlandónak nyilatkozik, jogainak fenntartása mellett, szabad akaratóból elhagyni Szerbiát. Mások ellenben határozottan állítják, hogy Natália válasza úgy hangzik, hogy ő csak az erőszaknak fog engedni. A kormány a végből, hogy zavargásoknak és utcai tüntetéseknek elejét vegye, elhatározta, hogy Natália királynénak kiutasítását éjnek idején fogja foganatosítani, azonban a rendőrségnek szabad kezet engedett arra nézve, hogy a királyné esetleges sétkoosizását arra használja, hogy a kocsit feltűnés nélkül a pályaudvarhoz irányítsa. A kormány mindenesetre szilárdan el van tökéve, hogy a kiutasítási határozatnak feltétlenül érvényt szerez.

Román lapszemle.

A „Gazeta” még a feltámadás nagy és szent ünnepét sem bírta úgy megénekelni, hogy velünk magyarokkal ne gúnyolódjék. Vérében van. Lássuk csak. A náció örömmünnepe a husvét. A balazsfalvi 1848-iki híres gyűlés változtatta meg a náció sorsát. Azóta tanulnak a románok is. — Ugyan úgy-e? Hát Axente, Pap Sándor, Barnutiu, Janku, Maiorescu, Laurianu, Pannu Aron és a többi 1848-beli tribunok, prefektek, centuriók ne tudtak volna írni? Bizony tudtak és nagy részük épen magyar iskolában képezte odáig magát, hogy tribunok lehettek s megköszönjék kegyetlen tetteik által kapott iskoláztatást.

Igy hazudtolja meg a „Gaz.” a történelmet és írja, hogy ma nagyobb dűhvel üldözzük az ő nyelvét, mint akkor, a midőn a románok törvény által meg volt tiltva az iskolába járás. S mivel üldözzük a „Gaz.” nyelvét? A kisdédóvo-törvényvel, melytől a kisdéket le akarjuk tépni a náció kebléről; a közigazgatás államosításával, hogy ezzel megghusítsuk azok törekvéseit, kik a román nép nemzeti érdekeit védelmek. Mindezt a civilizáció gyalázatára cselekeszünk. Ebből meg az a tanulság a „Gaz.” szerint, hogy: „Ne hadd magad, náció! Tamadjon fel az ő férfinak szívében az ő bátorsága.”

Csak azt nem tudjuk, hogy kik azok az ősök, a kikre így veregeti mellet. Már hogyan ne tudnád, t. olvasó! Hát a Grachusok, a Menenius Agrippiak, a Mucius Scaevoldák s no meg Axente Severu, a Memorandum írói és a híres Liga Bukurestben, a mely csak most készül nagy dáridot csapni odaát.

Nem igaz ám, hogy a budapesti egyetem ifjúságának gyűlésén a román ifjak résztvettek volna. A „Gazeta” szerint ez minciune, azaz hazugság. Hányszor használhatók mi ezt a szót a „Gazeta”-val szemben! de nem tesszük, az irodalmi tisztesség érdekében.

Lám, mennyire méregbe jött azért is, hogy Baross miniszter a Memorandumtól megvonta a postai szállítást, sőt meghagyta, hogy a hol illyent találnak, semmisítsék meg, mint a „Gazeta”-val történt Kolozsvárt. „A kormány és a nép egyek, midőn tetteiket bírálják, meg pedig önkényes és törvénytelen tetteit.” Ime megtanuljuk a „Gazeta”-ból, hogy a bukaresti memorandum a kormány önkényes és törvénytelen tetteit bírálja. Abban keresi vizsgálatát, hogy az igazságot nem ölhetjük meg, mert mint a Phoenix, hamvból fel fog támadni.

Már most csak arra vagyok kíváncsi, hogy mit fog mondani a „Gaz.” a budapesti egyetemi ifjúságnak válaszárol, — gondolja a t. olvasó. Soha se törje ezért eszt, megmondjuk mi előre: „Hazugság!”

Megirtuk a román-szerb studentek csokoládézásáról véleményünket; nem egyéb az, mint muszkaakna. Ma a szerb „Odjek” Belgrádból így magyarozza a „Gazeta” örömeire ezt a talákozást: „A két ország, már t. i. Románia és Szerbia érdekei ugyanazok. Különösen a magyarhoni románok és szerbek helyzete olyan természetű, mely erősíteni van hivatva a románok és szerbek közötti viszonyt.” Csak ezt kellett volna még utána vetnie: „és megkönnyíteni a muszkaaknak Románia megszállását.

Czenkalji.

Az első iskolai májális.

E hó 11-én, a fagyos szentek előnapján me-rezskedtek az itteni állami elemi, a polgári leányiskolák, a kereskedelmi akadémia és közép-faipariskola növendékei, számszerint mintegy 8 százan, az első iskolai májális megtartani.

Megszoktuk évek óta, hogy ezen iskolák májálisa úgy a kivonulásnál, valamint a zöldben és este a a bevonulásnál a legimpozánsabb legyen. Annyi pompás nemzeti lobogót, szalagot és csokrot egy évben csak egyszer láthatunk Brassóban.

A katonai zenekar ez alkalommal általános tetszést vívott ki. Rázendítette a „Rákóczy-indulót” az akadémia épülete előtt reggel 8 órakor és azóta este 9 óráig fáradhatlanul s közelismeréssel működött.

Közönség rengeteg nagy számmal vonult ki a Honterus-térre, hol két csinos tánczterem és fenyőgalyakból készített két csinos sátorban fogadták a tanárok, tanítók és az ifjak várva-várt vendégeiket.

Impozáns volt a vendégül meghívott szász gimnázium négy felső osztálya tanulóinak d. u. 4 órakor a Rákóczy-induló mellett s nemzeti lobogó alatt történt bevonulása; ezt megelőzte a rom. kath. gimnázium és az áll. főreáliskola felsőbb osztályos tanulóinak fogadtatása. Szép, megható, testvéries ünnep volt ez Brassó magyar és szász tanulói között és szívélyes viszonzás az áll. kereskedelmi akadémiai ifjúság részéről a szász tanulókkal szemben, kik őket a mult télen báljokba meghívták és feledhetlen szívélyességgel fogadták.

Közelebb vagyunk egy lépéssel ahhoz, hogy az összes itteni magyar iskolák közös májális tartásának és arra vendégeikül a szász ifjúságot meg mindig meghívják. Ez már ma is nem az ifjúságon, nem a szülőknön, hanem a vezetőkön múlik. Reméljük jobb időket!

A tegnapi májális élénkítették városunk és a vidék szépnél szebb magyar és szász leányai, fiatal asszonyai, továbbá a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédség derék tisztjei. Ott láttuk Pridalek és Balázs cs. és kir. ezredes, Dánffy m. kir. honvéderőrnagy urakat, kiket a szép magyar mulatság és magyar-szász testvériség kellemesen érintett.

A mulatságnak, mely az egész napon át kedvező szép idő mellett fesztelennül és teljes animóval folyt, csak az esti 8 óra vetett véget, mikor a bevonulás zeneszó mellett és görögűz fényénél kitűnően sikerült.

Ugy a gyermekek, mint a felnőttek sokáig fog-nak kevesen visszaemlékezni a kellemesen eltöltött szép májálisra.

A munkáskérdés kapcsolatban a munkásbiztosítással.

Írta: Balla Károly.
(Folytatás.)

Az emberi test egy szerves egész. Jellemzője e szerveségnek a mozgás, mely g yanakkor az életnek nyilvánulása.

Az emberben rejlő ösztönszerűség, a természeti szükségletek, ezeknek beszerzése bizonyos tevékenységet igényelnek. Kezddőleg az emberi működés csakis az ösztön által vezérelt, tehát olyan, melynek a legáltalánosabb létfeltételek logikája a mozgató rugója. De az öntudatosság, az elmebeli tehetség, az idővel okvetlen bekövetkező összehasonlítás, megkülönböztetés az addig ösztönszerű cselekvést a cél-szerűség, a tervszerűség felé terelik s akkor már emberi munkáról szólnunk, tekintve a fogalom tulajdonképeni jelentőségét.

Az ember hivatása dolgozni, ez földi rendeltetés. Elválaszthatlan, nélkülözhetlen kelleke a létetésnek, feltétlen szükség az emberi méltóság, öntudat fejlesztéséhez. Daczára ezeknek a munka etikai jellemének magaslatára az ember csakis a történet folyamán volt képes fölvergődni.

Az ó-kor eléggé szembeszökő példakkal illusztrálja, hogyan felelt ki a munka, hogyan jutott el odaig, miszerint a jelen korban a munka tiszteltesben tartása, becslése, igaz ártértésének szükséges, hogy mint imperativus caterogicus álljon előttünk.

Az ó-kori rabszolgáság intézménye, midőn ember embert állati munkára kényszerített s különbséget akart ismerni ez emberek között, arról tanuskodik, hogy a fennkeltebb erkölcsi érzék, az ember valódi rendeltetésének kérdése a homályból nem bírt kibontakozni. A szépművészetek mesterei, az álladalmi élet alapvetői, a görögök is a helotizmust természetes valaminek találták, s ezt egy Aristoteles, egy ideálsan gondolkodó Plató is védelmébe fogadni képes volt. A híres római birodalom, mely az akkor ismert világot ellephette legióival, vásárra hurezolta a meghódított népek egy részét, a „bello subiectus”-okat az égieknek áldozó római civis rabszolgáinak ezrei által munkáltatta földeit; az ember, ki „persona” lett volna, res is lehetett. A forum Romanum, hol a legfontosabb közügyek tárgyalattak, meg egyéb nyilvános köztereken, ezenként állottak az eladandó rabszolgák.

A középkori népvándorlások idejében, midőn a germán individualizmus a társadalmi élet valamennyi rétegeibe kezdett behatolni, a munka szegénynek bélyegzett, szabad emberhez nem illőnek, nemtelennek, s szabad ember volt az, ki a harez tisztonyait kereste, ilt, gyilkolt, rabolt, védteleneket fosztogatott, tivornyázott és lánczra fűzte embertársát. A hűbériség, a középkori eszmék ezen jellegzetes kristályo-

zódása, halvány eltérést mutatott az ó-kor intézményeitől. A hűbéres mindenével teljesen le volt kötve hűbérúrának, dolgozott, gyűjthetett is, de az úr önkénye ellen semmi sem védte. Hiszen ismerjük azokat a gyalázatos előjogokat, melyek a hűbérest a hűbérúrának teljesen kiszolgáltatták. Ura beleegyezése nélkül mit sem tehetett, a középkori „glebae adscriptus” még azon reménnyel sem kecsgethette magát, hogy gazdát cserélhessen. A római „servus” vásár tárgya volt, a hűbéres egyszer s mindenkorra a telek tartozékának tekintetett. Az úr harezba indult, vadászott, utasokat fosztogatott, sziklavárában gyöngyöző bor mellől nevette a hűbéres feljajdulásait. Az „úr” szabad és ember volt.

A középkori kereszténység, a szeretet tana- és parancsának kifejtése az egyházi szószék, mely Istenre és az emberi jogokra figyelmeztetett, nem maradtak hatás nélkül. A kasztszerű elzárkózottság, ha álladalmi tekintetéből továbbra is merev válaszfalakkal körített, mégis csak rést nyitott a szeretet szavának. A lét kérdése, az állami formák különbözősége, a reformáció merész szözata oly forrongást idéztek elő az összes középkori társadalomban, mely hova-tovább fejlődve, megszülte az újkor nagy francia forradalmat s eltörülhetlenül véste e szavakat a történelem lapjaiba: „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

A rendi elkülönülés, az emberi méltóság, a személyiség kicsinyítő megvetése tündeztek, oda kerültek, hol a legilletékesebben megnyughatnak: a multba. Az álladalom létfontossága, az emberi jogok teljérvényű, szabad gyakorlásának szüksége, mindannyian közrehatottak abban, hogy a jelenben a munka felszabadult a csörgő rablánczok és az ostar alól, midőn úr és szolga törvény alatt állanak s midőn bárki lelkiismereti furdalás érzete és szegény nélkül keresheti meg verejtékével a mindennapi kenyeret.

(Folytatása következik.)

A román nőegylet estélye.

Ha vannak kedélyes, fesztelen, jól sikerült estélyek, úgy akkor a helybeli román nőegylet által szombaton rendezett műkedvelői estély nyugodt lelkiismerettel sorolható a fentiek közé.

Mi eddig azon hiszemben éltünk, hogy a román „convenire”-k bizonyos tekintetből feszélyezik a rósztevőket s száműzetnék a mesterkéletlen jókedv onnan, hol az etiquette nem kis mértékben érvényesül. Mert tagadás nélkül: a román intelligencia sokat szokott adni a külsőre. A szombati estély azonban — és ezt örömet iktatjuk ide — ép az ellenkezőről győződött meg. Láttunk törekvő műkedvelőket, láttunk jó, házias kedvet uralkodni.

De térjünk a tárgyhoz.

Tudvalevőleg a helybeli románokat, midőn őket érdeklő eszme vagy tervezet vetetik fel, elismerésre méltó pártfogási szellem jellemzi. Helyesen is. A szombati estély igazi érdeklődést keltett a románok között. Kezdet előtt már robogtak lefelé a kocsik és sűrű csoportok haladtak a „Central” szállodába.

A műsor pontosan esti nyolcz órakor kezdődött. Egy jól összerkesztett deszkallványon színr került „Pentru ochi lumoi” („A világ szeméért”) cz. 2 felvonásos darab. A meséjét nem közöljük, nem valami meglepően új eszme (mintegy kivonata a „Czifra nyomolúság”-nak), de jó kompozíciója van s egy néhány sikerült jellem élvezhetővé tette a darabot. A műkedvelőkön észre lehetett venni, hogy ritkán szerepeltek színpadon, de általában véve jól játszottak s a mi fő, jól betanulták a szerepüket. A rendezés is kellő értelemről tanuskodott. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a színdarab 2 felvonása kissé elnyúlt s egyik-másik helyzetet — tekintettel a műkedvelőkre — mellőzni kellett volna.

Hanem már az előképek valóban elragadóak voltak. Dícsőretére válnak Adler Lipót fényképezésnek, ki az eszméket mélyen felfogva, jól sikerült pozíciókat alkalmazott. „Mária és Magdolna”, „Az éj”, „A reggel”; e három előképet láttuk. Mindenik kifejezés-teljes a maga nemében s „A reggel” különben nehéz csoportosítása is teljesen kielégített. De hát találó alakokat is kapott hozzá a rendező úr, mert ilyen előképekhez szép román nők kívánatnak. Van-e ezekben hiány? Szükségtelen a felelet.

11 órakor a műsor véget ért.

Következett a táncz. Ezt pedig szívesen szokás fogadni. Az egész terem hullámzott, forgott, a fiatal-ság heves természeténél fogva csakhamar vígan perdült végig és körbe a síma parquetten-en. Láttunk egy csinosan rendezett „Romaná”-t is.

1 óra után a melléktérembe odakerült Czako János zenekara s a román dalok egész sorozatát játszodva, az amúgy is nyilatkozó élénkséget még fokozta. Kevesen távoztak el, nagyrészt ott maradtak kora hajnalig.

Az estély anyagi haszna árva leánygyermekök javára fordítottatott.

Kellemes estélyen voltunk jelen. Minden ízében tetszett. Sokan voltak és csinos arcú román nők társaságában töltve annyi órát, kijelentjük, hogy ily sikerült estélyről mindig szívesen emlékezünk meg, és mert német és magyar ajkúak is imitt-amott láthatók valának, ilyen kedélyes társaságban minél gyakrabban érintkezni nyiljék alkalmunk polgártársainkkal.

Közeledjünk egymáshoz! ezzel végezzük tudósításunkat.

Emke-útikalauz.

(Vége.)

A bevezető fejezetek az Emke alkotásának, az erdélyi részek rövidre fogott, de az ethnographiai alakulás mozzanatait is érintő ismertetése után a használható főbb vasúti vonalak irányát, tájképi átnézetét nyújtják a hegyvidék helyrajzi s a turistát legközelebből érdekelhető magaslati viszonyok rövid vázlatával együtt. Külön fejezetben foglaljuk össze az utazásnál szükséges felszerelés kellékeit, a ruházati, étkezési, időrendi tudnivalókat mindazzal, a mit egy ismeretszerzésre törekvő, gondos, körültekintő, idővel, egészségével, sőt pénzével gazdálkodni szerető utazó le a használható bérkocsijai és a mellőzhetetlen gyógyszerre megkivánhat.

A következő fejezetek törvényhatóságoktól adják a létező vasúti vonalak, majd a mellékutak és hegyi kirándulások látnivalóit, történelmi, természeti nevezetességeit, kiterjeszkedve itt-ott a népeleti alakulásra s főleg több helyt a magyarságnak sokak által kétségbevonott ősiségére. A Budapestre érkező vendégeket Kolozsvár felé vezetve, egyfelől a Szamos mellékén az Ünökő, Czibles vidékeig, másfelől a Marosvidéken a Retyezátig, a határszéli havasokig, majd fölfelé Borszék áldott gyógyforrásáig kalauzoljuk. A két Küküllő vonalán haladó vasúttal N.-Szeben, Fogaras elragadó hegyi tájképeit öleljük fel s Brassónak fordulva, miután Romániába is áttekintünk s a Bucsecs, Királykő, Csukás felséges panorámáját bemutattuk, Háromszék kies tájait, fürdő-telepeit járjuk végig, s Csikmege hegyeiről mutatjuk rendre a jóra való derék nép tűzhelyeit, hogy fenn a N.-Szamos forrás vidékén búcsút vegyünk az erdélyi tájak szépségein üdülési és lelkesedni tudó szíves olvasótól.

Biztat a reményesség, hogy az a nemes hűv és lelkesedés, mely e munka létrejöttét aránylag oly rövid idő alatt a vidéki választmányok egyes ügybuzgó tagjainak előkezeségéből s a szerkesztő odaadó lelkes buzgalomból lehetővé tette, a könyvecske gyors elterjedésében s az előfizetők tömeges jelentkezésében is igazolni fogja áldozatunk jogosultságát és időszertességét. Az előfizetési ár oly csekélyre van szabva, hogy az Emke már ez okból is meleg pártfogással kecsgetti magát s reméli bátorodik, hogy Magyarország hazafias köreiben támogatással fog törekvésünk találni, az olvasó-egyletekben és iskolákban is buzgó és lelkes terjesztői akadnak ez irányánál, tárgyánál és beosztásánál fogva lézaggótlóul ígérkező munkának. Es legyen szabad remélnünk: hogy törekvésünk másik és tulajdonképezi célja sem marad eléréstelenül, s hogy az a melegség, melylyel mi az úttörő munkában az erdélyi részeket bemutatni igyekezünk, a munka minden fogyasztó daczára is megtermi a rég óhajtott turista-áramlatot s hogy azt a földet, melyért százezrek hozták meg áldozataikat legalább némi részben közvetlenül megismerni siet majdan e kalauz olvasója.

A mű a kolozsvári „Közmuvelődési Irodalmi és Műnyomdai Részvénytársaság” czégnél május 25-re fog piros vászonban díszesen bekötve megjelenni. Egy-egy példányok postai bérmentés szétküldéssel előfizetési ára 80 kr. Gyűjtők 7 példány után tiszteletpéldányt kapnak.

Az előfizetési pénzeket f. év. május 20-ig kérjük a „Közmuvelődési Irodalmi és Műnyomdai Részvénytársaság” mint kiadó czímre Kolozsvárra küldeni, honnan a megrendelt példányok szétküldetnek. Kolozsvárt 1891. április havában.

Az Emke igazgató-választmánya nevében:

Gróf Bethlen Gábor,
elnök,Sándor József,
főtákar.

Irodalom.

Marczali Henrik kiváló történetírónk egy valóban rég érzett hiányon kívánt segíteni, midőn a legújabb kor, a XIX. század, a közelmúlt és jelen történetének megírására vállalkozott. Míg az ó-, középs- és tágabb értelemben vett újkor története számtalan kiadásban forog közkézben, míg ezer alkalmunk nyílik még a mesés korszak ábrándos történetei fölött is eltűnődni, míg a középkor zavaros eseményeit, az újkornak kevésbé fontos mozzanatait is a történetírók egész legiója állítja élénk és magyar nyelvű történelmi munkák is nagy mennyiségben állnak rendelkezésünkre, — addig ép hazánk nyelvén nem olvashattuk a legújabb kor eseményeinek, örök időkre kiható küzdelmeinek rendszeres összeállítását, azoknak okaiban és következményeiben méltatását és nincs alkalmunk áttekintést nyerni azon század története fölött, a mely század minket érdekel, mert a mi századunk.

„A legújabb kor története” című jeles munka ezen hiányon van hivatva segíteni, midőn az 1825—1830. évi eseményeket öleli fel történelmünkben, röviden és mégis tárgyilagosan, behatóan, de főleg érthetően ismertetve azokat. — A mű elsőrangú hazai czégünk, a Révay Testvérek kiadásában Budapesten jelenik meg 26 füzetben 3—3 heti időközökben s már jó előre haladt, a mennyiben a nekünk beküldött 11. füzetben már a forradalom korával (1848—49.) foglalkozik. Egy-egy füzet ára 30 kr, de a nevezett kiadó czég előfizetéseket is elfogad félévre 3 frt-, egész évre 6 frtjával. — Azt hisszük, fölösleges dolog volna nagybecsű művet hosszasan ajánlgatnunk.

VEGYES HIREK.

Városi közgyűlésre hívta össze a polgármester a városi képviselőtestület tagjait ma szerdán délután 3 órára a tanácsház termébe. Napirenden van 20 pont, ezek között több nyugdíjazás és kegyadomány iránti kérvény, továbbá földterületek eladása.

Kinevezés. Potsa József Háromszék vármegye főispánja, Vitályos Gyula városi főjegyzőt Seps-Szt.-György város rendőrkapitányává nevezte ki. A kinevezett jeles tehetségű ifjúban a város kiválóan alkalmas és szép reményekre jogosító rendőr-kapitányt nyert.

A kereskedelmi és iparkamara május hó 8-án Dück József elnökelete alatt ülést tartott, melynek első és legfontosabb tárgyát a kereskedelemügyi miniszteriumtól véleményadás végett elküldött, a vasárnapi munkaszünetéről szóló törvény kerestülvételét illető tervezet képezte. Ezen ügy egy korábbi ülés határozata következtében kiadott jelentéstétel végett egy bizottságnak, mely az illető tervezettel behatóan foglalkozván, most javaslatait megtette s az ülés is magáévá tévén, a kamara ezek értelmében fogja véleményét a megfelelő indokollással fölterjesztetni. A kamara titkárnak indítványára továbbá az elnökségből és 6 kam. tagból álló bizottság küldetik ki, hogy az a munkás-betegbiztosítási törvény kerestülvitele czéljából e kérdéssel behatóan foglalkozzék s a terjedelmes előmunkálatokat már most megkezdje.

Csernátfaluban e hó 19-én, pönkösd harmadnapján fog az Emke-fiókkör megalakíttatni, melyre Kolozsvárról is többen fognak eljönni, s a mint értesülünk, Sándor József, az Emke. fardhatatlan főtákarra is jelen lesz, ki beszédet fog tartani. A kolozsvári vendégek e hó 18-án délután 2 órakor érkeznek Brassóba, s innen másnap reggel 8 órakor bérkocsikon fog a társaság Csernátfaluba indulni, hová 9 órakor érkezik.

Ösztöndíj. A kereskedelmi miniszter által ifjú iparosok részére külföldi tanulmányút czéljából engedélyezett 300 frtnyi ösztöndíjat ez évben a kamaránk területéről pályázók közül Csizsár Bálint k.-vásárhelyi szűcsmeister nyerte el s ez összeg, mint értesülünk, már ki is utaltatott.

Halálozás. Özv. Szentgyörgyi Mészáros Istvánné szül. Janicsár Mariska, a korán elhunyt fiatal író özvegye, életének virágában: 21 éves korában, f. május hó 9-én hosszas szenvedés után Brassóban elhunyt. Temetése f. hó 11-én volt, mikor is a megboldogult nagy részvét mellett kísérték Bolgárszegről a bolonyai róm. kath. sírkertbe, hol a Száva család sírboltjába helyezték örök nyugalomra. Legyen könnyű a föld az oly kevés boldogság után sírba szállt porai fölött!

Zeneestély. Városi zenekarunk holnap, csütörtökön este az „Európa” szállodában zeneestélyt rendez. Vasárnap, május 17-én pedig a „Zöld fa” szálloda kertjében kezdődnek meg a városi zenekar hangversenyei.

A „zsunik” ünnepe vasárnap véget ért. Különbözők szép rendben folyt le, ámde a kulisszák mögött mégis egy kis baj történt. Egyik fiatal román legény, a zsunik „vátávia” ugyanis magyar ismerőseivel és barátával tovább társalgott, hogyszem ez szemet ne szűrt volna a hős rómaiaknak, a mely nagy bünért aztán Cocorandut megfosztották rangjától s kizárták a zsunik közül. E kizárás pedig történt Petrik J. esperes tudtával s a béke apostolának beleegyezésével. Mit szóljunk ehhez? „Több világosságot!”

Öngyilkosság. Vasárnap néhány kiránduló a Pojana nevű erdőrezben az u. n. „remete kútja” közelében nem igen kellemes fölfedezést tett: egy fán egy felakasztott ember csüngött. Természetes, hogy a megdöbbentő lelet véget vetett a kedélyes parthe-nak és siettek a rendőrséget értesíteni. A kiszállott bizottság aztán levette az akasztottat s a vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlen egy keresztényfalvi szász gazdánál volt szolgálatban s neve Purkávú Iván. Bár a vizsgálat öngyilkosságot konstatált, akadnak olyanok is, kik büntényről beszélnek, mintha t. i. a szolgalegény már meghalva akasztatott volna fel.

Szerencsétlenségről beszélnek a városban pár nap óta, mely a Csigahegy alatti kőbányában történt volna, hol állítólag egy leszakadt kődarab két emberéletet oltott ki. Nem tudjuk, mi igaz ebből, s miután a rendőrség részéről sem kaptunk értesítést, azt hisszük, csak kőszá hír az egész, mert hát a rendőrség tudta nélkül nálunk nem szoktak szerencsétlenségek történni.

A tatrangi tűzvész. Pénteken délelőtt mindjárt 11 óra után Tatrangon, a Faluköz-utcában egy szalmás házból tűz ütött ki, mely a szél kanyargása miatt csakhamar oly nagy terjedelművé vált, hogy negyed óra alatt három utcára kiterjedve, 31 gazda épületeit borította lángba. A tűz lokalizálásáról szó sem lehetett. Mindenki vagy a távol mezőn, vagy Brassóban lévén, még mentésre, házi portékák kihordására is alig mertek a legbátrabbak is vállalkozni; mert a lángnyelvek — száraz lévén minden — oly forróvá tették a levegőt, a füst oly fojtóvá az alsó légkört, hogy sok égő házat, pajtát, csórt megközelíteni sem lehetett. Megtörtént, hogy egy leány, ki holmit kimenteni akart, sem az utcára, sem a csűr felé nem menekülhetett; lefutott a pinczébe s ott volt, míg a ház egészen leégett, s midőn már a pincze is leégő-féltben volt, a tűztec-kendő mérsékelvén az égést és a hőséget, sikerült megmenten még életben. Elégett mintegy 50 gazdasági épület. Tizenkilenc gazda tekének csak helyével és üszkeivel maradt. Elégett több bekvőve volt szarvasmarha és temérdek sok minden. Alig volt fele biztosítva. —

1889. nyarán is épen e két utcát sujtotta tűzvész. Akkor megint hat nap alatt 300 családot károsított meg a vízár. Van olyan, ki egymásután már kétszer égett le. Évről-évre csak a jaj és pusztulás!

A csiki székelly vasút ügye egy lépést haladni látszik a megvalósulás felé. A kereskedelmi miniszter ugyanis elvben elfogadta a napokban érkezett leiratával Csikmege törvényhatósági bizottsága által ez évi április 19-én tartott gyűléséből fölterjesztett azon pótköltségvetést, melynek szükségleti rovatába vasútepitési czélra 50 évig 29.000 forint évenkénti államsegély fölvetetett.

Az országos tornaverseny tudvalevőleg pönköskor, e hó 17-én és 18-án lesz a budapesti városligetben. A versenyek rendje meg van már állapítva. Első nap fognak versenyezni a középiskolák, polgári iskolák és ezekkel egyenlő rangú szakiskolák növendékei. Versenyeik óriási felvonulással kezdődnek, katonazenével. Ezután következnek a tíz pontban változatosan összeállított gyakorlatok. Másnap lesz a magyarországi tornaegyesületek szövetségének III. orsz. tornaünnep s a főiskolák hallgatóinak versenyei. A szövetségi verseny résztvevői délután a nemzeti tornaegyesületből menetben vonulnak a verseny helyére. Mind a két napon díjkiosztás zárja be a versenyeket s a díjak nem pénzben, hanem értéktárgyakban fognak kiosztatni.

Kegyetlen anya. Berényi Andrásné, egy tárnoki kanász felesége, míg férje néhány napra elutazott, csecsemő gyermekét kitette az országút mellé a bokrok közé. Az utasok meghallották a kis gyermek hangos sirását s megmentették a gyermeket az éhenhalástól. A lelketlen anyát csakhamar előkerítették s a fehérvári törvényszék hat havi börtönrre ítélte, mit most a kir. tábla is helyben hagyott.

Levéltitok megsértése miatt vont a felelősségre a budapesti büntető bíróság Seiffert Henrik bírádgyárost. Volt üzletvezetője, Rusznák Adolf ugyanis dr. Pollák Illés ügyvéd útján azt a panaszt emelte Seiffert ellen, hogy ez egy Rusznák czímre érkezett levelet jogtalanul felbontott. A bíróság a vádlott gyárost a levéltitok megsértése miatt 15 frt fő- és 5 frt mellékbüntetésre ítélte.

A budapesti virágkiállításról vettünk értesítést. E színt a jury már kiosztotta a díjakat; különösen említendőnek találja levelezőnk azon körülményt, hogy a magtermelésben igen nagy volt a kiállítási verseny s vetélkedtek a magkereskedők minél tökéletesebbet produkálni s így az első díjat elnyerni. Daczára azonban ez erős versenynek, ez alkalommal is, mint az már az előző évek kiállításainál történt, Mauthner Ödön, a József főherceg udvari szállíttója, nyerte el a legmagasabb kitüntetést: a „védnöki érmet”, míg a többi magkiállítók csak a harmadik díjazásra lettek méltatva. A ki ismeri a védnöki éremmel kitüntetett eme fővárosi czéget, s látta valaha a gödöllői királyi nyaraló pázsitjait, vagy megszemlélte az 1885-iki országos kiállítás területén volt pázsitot, vagy végig sétált a főváros gyöngyén, a megragadó Margitszigeten s látta ott azt a zöld bársony — fügyepet, melyek mindenikének magvát a Mauthner magkereskedése szolgáltatva nem csodálkozhatik, hogy a legmagasabb kitüntetés őt érte, mert e czégnak magtermelése oly magasan áll, hogy hazánkban ma már az erfurti magokat teljesen kiszorította s azt főleg a magvak kitűnősége, az árak olósósága, a pontos kiszolgálás és elegáns expedició által érte el Mauthner, kinek jelenlegi kitüntetéséhez a legmelegebben kívánunk szerencsét.

Humor. (Mind hiába.) Egy úri hölgy így szólta meg egy majorosnét: „A maga gyermekei nagyon szomorúak, mi az oka ennek? A nő így felelt: „Oh asszonyom, mi eleget verjük őket, hogy ettől elszoktassuk, de nem megy semmikép!” — (Gorombaság.) Ur: „A multkoriban a nemzeti színházban voltam. Eredeti darabot adtak.” Iró: „Oh, talán épen az enyém?” Ur: „Nem, valami jó drámát játszottak.” — (Dicséret.) Pimzly festő nemrég oly remekül festett egy seprűt, hogy a felesége meg akarta vele verni.

Nyílt tér.)*

Nyilatkozat.

Egy derék „jóakaróm” jónak látta Urunk mennybe menetelének ünnepét egy hozzáam intézett gyalázatos anonym levél irásával megülni. Minthogy eféle urak díszes társaságában forgolódni nem szoktam, fogalmam sincs róla, ki lehet e stylremek elkövetője s így meg vagyok fosztva azon kétes értékű élvezettől is, hogy directe koppinthatassak az illetőnek szennyes körmeire. De azt még sem szeretném, hogy levele teljesen nyugtáztatlan maradjon, így tehát a — fájdalom, drága — nyomdafesték s újságpapíros igénybe vételével vagyok kénytelen kijelenteni, hogy minden eféle névtelen hőst közönséges, hitvány kunnak tartok.

Brassó, 1891. május 10.

Binder Jenő,
főreális tanár.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Szerkesztői posta.

K-ly F-cz. A „Kérdés” kísérletnek megjárja, de a közlésre még gyenge; talán idővel jobb is kerülhet. Addig az ígert tudósításokat szívesen vesszük. M. J. úr, Ujpest. Hallgatni nem mindig arany. P. K. úrnak, O.-Ujfalú. Minden lejárt már. Valami újabbat fogunk-e kapni?

Felelős szerkesztő: Rozsondai János.
Kiadó-tulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 3556.—1891.

Pályázat.

A városi zálogháznál üresedésbe jött, évi 800 frt fizetéssel és 20%-nyi lakpénzzel összekötött pénztárnoki, valamint előléptetés által esetleg üresedésbe jövő évi 700 frt fizetéssel és 20%-nyi lakpénzzel összekötött zálog-őri, vagy évi 600 frt fizetéssel és 20%-nyi lakpénzzel összekötött számtisztviselői állomás betöltése iránt ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázók, kik ezen állomások egyikét elnyerni óhajtják, tartoznak a szabályszerűen bélyegzett, feddhetetlen előéletüket, képességüket s különösen nyert iskolai műveltségüket és a számviteli szakmában való jártasságukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezűleg írt pályázati folyamódványaikat folyó évi május hó 19-én délutáni 5 óráig alól-irt városi tanácsnál benyújtani.

Egyidejűleg felszólítanak pályázók, miszerint pályázati folyamódványaikban az iránt is nyilatkozzanak, hogy az évi fizetést fölerő szolgálati biztosítékot mily módon szándékoznak teljesíteni.

Végül figyelmeztetnek pályázók, hogy az újonnan megválasztott zálogházi tisztviselők, a zálogházi tisztviselők nyugdíj-szabályzata 26. és 27. §§-ában meghatározott összegeket a nyugdíjalapra teljesíteni tartoznak.

Brassó, 1891. május 2.
2—3 A városi tanács.

Sz. 3094./1891.

Felhívás pályázatra!

A járáshoz tartozó bolyai körjegyzői csoportban, melyhez Bolya, Ingadány, Péterfalva, Saldorf és Salkó községek tartoznak és a melynek székhelye Bolya, a körjegyzői állás lemondás folytán megüresedven, annak betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

Javadalmazás a községek pénztáraiból:

- 1. Évi fizetés 411 frt.
- 2. Lakber 81
- 3. Fuvar- és napidij-áttalány . . . 135
- 4. Iroda-áttalány 65
- 5. Levelhordó küldőncz tartására 59
- 6. Hivatalos lapok járatására . . 16

Összesen: 767 frt.

7. Ezekon kívül minden községtől egy-egy öl tűzifa természetben vagy ennek értéke pénzben, összesen 20 frt.

Magán felek részére készített magán munkálatokért a vármegyei szabályrendeletben meghatározott díjak szedhetők.

A választás Bolya községben f. év június 23-án fog megejteni. — Felhívom a pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi l. t. cz. 6. §-ában meghatározott minősítéstről és eddigi szolgálataikról tanuskodó okmányokkal felszerelt sajátkezűleg írt pályázati folyamódványaikat hozzám folyó év június 20-án délután 5 óráig adják be.

A későbbben érkezettek nem veszem figyelembe.

Medgyes, 1891. május 8.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája:
Lendvay.

Kert-megnyitás!

Mély tisztelettel alulírott ezennel jelenteni kívánja a nagyérdemű közönségnek, miszerint

a „Zöldfa“ szálloda

kerti helyiségei megnyitattak s egyuttal kéri a szíves látogatást, igérve, hogy konyha és pincze dolgában a legjobbat szolgáltatni főúrekrévé leend.

Mély tisztelettel
Tief Zsuzsánna,
a szálloda bérletője.

ÜGYNÖKÖK

főrvényileg megengedett sorsjegyek részletfizetés melletti eladására általunk a

legelőnyösebb föltételek

mellett mindenhol fölvétnek.
Fővárosi változlet társaság
ADLER és TSA
Budapest, Fűrdő- és Dorottya-
utca sarkán.

JELENTÉS!

Mély tisztelettel alulírottak tudomásra hozzuk, hogy a tek. tanács által megállapított s magas helyen jóváhagyott szabályrendelet értelmében a pöczegődörtisztítás üzemére hatósági engedély folytán feljogosítva vagyunk.

Midőn erről a t. közönséget, hatóságokat, intézeteket stb. szíves tudomásvétel végett van szerencsénk értesíteni, kérjük az ez iránti megbízásokkal alkalomadtán hozzánk fordulni, biztosítván a lehető legnagyobb pontosságról és szolid eljárásunkról.

A t. cz. közönség kényelmére való tekintetből úgy a tek. városkapitányságnál, mint a rendőrkirendeltségeknél is bejelentő- és panaszkönyveket helyeztünk el, mi által eljárásunk pontosan ellenőrizhető, másrészt pedig az adott megbízások szorgosan elintézhetőek.

Ezenkívül elfogadtatnak bejelentések úgy levelezőlap útján, valamint szóbelileg s a teljes cím megnevezésével Kimm Károlynál, Arvaház-utca 19. sz. a., a hová egyuttal kérjük esetleges panaszokkal is fordulni, hogy a t. cz. közönség kívánságának és panaszainak lehetőleg a tek. városkapitányság megterhelése nélkül megfelelhessünk.

Mély tisztelettel
Kimm Károly és Társa.

30 év óta sikerrel használtatik!

Szeplőt és májtölköt, valamint az összes bőrtisztálanságokat eltávolít jótállás mellett a

SPITZER-féle

szeplő és májtölt elleni arczenőcs és Salvatorszappan.

Valódi minőségben egyedül csak a 115 év óta fennálló

DIENES I. C.-féle

Salvator gyógyszerárban ESZEKEN, felsőváros.

- 1 tégely Spitzer-kenőcs 35 kr.
 - 1 darab Salvator-szappan 50 kr.
- Hatása előmozdítottatik a Spitzer-féle salakos mosdóvíz használata által 1 üveg ára 50 kr.

Ajanlom makacsabb bőrtisztálanságoknál a „Milic arczenőcs“-öt, 1 tégely 60 kr. Kitűnő Lyoni rizspor, 1 doboz 1 frt, kis doboz 50 kr.

Figyelmeztetés.

Készítményeimet kitűnő hatásuk miatt különösen újabb időben sokan utánozzák, keretük tehát a t. cz. közönség csakis Dienes-féle Eszéki kenőt és szappant kérni és elfogadni.

Postai megrendelések utánvétel mellett azonnal esszközöltetnek. Brassóban kapható Roth Viktor úr a „Medvéhez“ címzett gyógyszerárban Hirscher- és Arvaház-utca sarkán.

2—6

Ócska rezet
vásárol
Teutsch Gyula
Brassóban
Fekete-utca 73. sz. a.

Dr. Szalárdi és dr. Temesváry szülészeti magánintézete

Budapest, VI. Hermina-út 9.
Orvosi felügyelet. — Gondos ápolás.
Jó ellátás. — Ápolási díj egy napra
(a szüléssel együtt) 2—6 frt.
Kívánatra prospectus.

A SAVANYUVIZEK GYÖNGYE.

Borszéki savanyuviz.

A bécsi és párizsi kiállításokon elismerő okiratot és ezüst érmet nyert.

Leggazdagabb és egyedüli félig kötött szénsavdús tartalmú savanyuviz, mely eddig minden más bornizet között az egyedülinek van bebizonyítva, mely az egyenlítőn is átszállítható a nélkül, hogy akár erejében, akár jó ízében és üdeségében változást szenvedne.

Borszéknek jelenleg 6 ivókút forrása van: „fő“, „József főherczeg“, „Kossuth“, „László“, „Boldizsár“ és „Arany János“ kút.

Régi idők óta a kereskedelemben nagy elterjedést nyert, s főleg a „főkút“ vize hozatott nagyobb forgalomba, melyből évenként több mint 4 millió palackz árusítatik el, jelenleg pedig a „Kossuth“ forrásból is készlet tartatik, s kívánatra bármelyik forrásból megrendések teljesíttetnek.

Borszék ivóvizei, mint a legszénsavdúsabbak ismeretesek, melyeknek szénsav, vasoxid, szénsavas méz, szénsavas magnézium és szénsavas nátron képezik főalkatrészeit.

Javalva van, főképen a vöröszegénység és idegbántalmak majd minden nemnél, emésztési zavaroknál, húgyszervek, valamint a belszervek összes bántalmainál stb.

Mint üdítő ital, tiszta, kellemes, minden mellék-íz nélküli pezsgő borvíz, tisztán vagy borral vegyítve páratlanul áll.

Mindig friss töltésben kapható:

Lázár és Verzár czég főraktárában.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Erdély gyógy-kincse!

K-I M P É R

É P Á T I

rendkívül szénsavdús és legtisztább égvényes

gyógy-savanyuviz.

Megbecsülhetetlen gyógyhatású:

a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbetegségeknél, a húgyszervek összes bántalmainál stb.

Páratlan oldószert az összes nyákhártyák hurutos bántalmainál.

Legkitűnőbb diuretica!

Savainak szelid hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is — bárki által — folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva

igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb borvíz.

A savanyuvizek pezsgője!

A „Rápáti“ savanyuviz, ezen természetes és tiszta — a maga nemében ritka — ásványvíz kincs, minden ésszerű ivónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belszervek összes bántalmait ellen lelkiismerettel ajánlható.

A „Rápáti“ savanyuviz — a balneotechnika előirta móddal kezelve — mindig friss töltésben s a természetadta tiszta minőségben kapható és megrendelhető saját raktáromban: Brassó, Széles-utca; kapható továbbá a gyógyszerárakban, kereskedésekben, szállodákban és minden előkelőbb vendéglőben.

Tisztelettel
a „Rápáti“ gyógyforrás kezelője:
György József.

Az égvényes savanyuvizek gyöngye!